

K R O N I K A

Dwudziestolecie Wszechzwiązkowej Akademii Nauk Rolniczych im. W. I. Lenina

20 lat temu w r. 1929 powołana została do życia Wszechzwiązkowa Akademia Nauk Rolniczych im. W. I. Lenina. Akademia ta miała wypełnić jedno z zadań, które Lenin postawił przed państwem radzieckim jeszcze w r. 1918. Przemawiając na Wszechzwiązkowym zjeździe wydziałów rolniczych, komitetów biedoty i komun, Lenin mówił wówczas: „Naszym obowiązkiem jest przestawienie najbardziej zacofanej gałęzi produkcji rolniczej na nowe tory, aby przekształcić ją z pracy bez perspektyw opierającej się o stare metody w pracę, podstawą której jest nauka i postęp techniczny“. Dlatego też statut Akademii jako główne jej zadanie przewiduje:

1. zbadanie i wprowadzenie do rolnictwa nowych roślin i zwierząt,

2. naukowe opracowanie podstawowych zagadnień rolnictwa w dziedzinie produkcji roślinnej, hodowli roślin i nasiennictwa, produkcji zwierzęcej, mechanizacji, elektryfikacji i chemizacji rolnictwa, irygacji i melioracji, ekonomiki rolniczej,

3. naukowe uogólnienie doświadczenia przodujących sowchozów, stacji

maszyn i traktorów oraz kołchozów i wykorzystanie zagranicznego postępu w rolnictwie w interesie wsi radzieckiej.

4. zorganizowanie laboratoriów wiejskich, pól doświadczalnych i ferm w sowchozach, MTS i w kołchozach,

5. przygotowanie kadr dla pracy naukowo-badawczej w dziedzinie rolnictwa.

Akademia Rolnicza im. Lenina obejmuje swą działalnością wszystkie gałęzie rolnictwa i kieruje pracą naukową wszystkich instytucji naukowo-badawczych i wyższych szkół rolniczych.

W skład Akademii wchodzi obecnie 13 wielkich instytutów naukowo-badawczych o znaczeniu wszechzwiązkowym, do których należą 52 stacje. Akademia opracowuje poprzez te instytuty wszystkie naukowo-metodyczne zagadnienia, stanowiące punkt wyjściowy dla prac powyżej 50 naukowo-badawczych instytutów branżowych i rejonowych, wyższych i średnich szkół rolniczych, 425 stacji doświadczalnych, 360 pól doświadczalnych i punktów oporowych oraz szeregu innych instytucji naukowych.

Największe osiągnięcia Akademii da-

tują się od 1938 roku. W tym roku prezydentem Akademii został wybrany Łysenko. Blisko 12 lat przewodniczył on tej największej organizacji nauki rolniczej na świecie. Jego bezpośredniemu kierownictwu zawdzięcza Akademia największe swe zdobycze naukowe.

Prace Akademii Rolniczej im. Lenina mają na celu teoretyczne i praktyczne rozwiązanie wszystkich zagadnień stojących przed rolnictwem Związku Radzieckiego. Ścisła więź między teorią a praktyką, opracowanie problemów teoretycznych drogą rozwiązania zagadnień praktycznych, sprawdzanie wyników teoretycznych na olbrzymich przestrzeniach pól kołchozowych jest główną metodą pracy Akademii.

Gabinet uczonego, laboratorium, pola i fermy hodowlane sowchozów i kołchozów stanowią trzy równorzędne ogniwa jednego procesu — rozwoju nauki rolniczej i rolnictwa.

Przeobrażenie przyrody i podporządkowanie jej woli człowieka, wyzwolenie rolnictwa z pęt żywiołowości, kierowanie wydajnością roślin, zwierząt i gleby w interesie mas pracujących — oto są główne zadania Akademii. Wykonać je można jedynie dzięki ściślemu powiązaniu teorii z praktyką.

Należy wprowadzić do uprawy setki nowych roślin, trzeba rozwinąć rolnictwo tam, gdzie do niedawna nikt o uprawie roślin nie mógł nawet marzyć — na Dalekiej Północy. Czyni to Wszechzwiązkowy Instytut Produkcji Roślinnej (WIR). Instytut ten zebrał największą kolekcję na świecie — 180 tysięcy różnych roślin. Dzięki tej kolekcji i opracowaniu nowych metod hodowlanych otrzymali jego pracownicy około 500 nowych odmian roślin uprawnych. Wśród nich 300 już zrejonizowano i wysiewa się na olbrzymiej

powierzchni. Szczególną uwagę zwrócił Instytut na nasiennictwo miejscowych odmian wieloletnich traw i motylkowych. Jednym z głównych zadań tego Instytutu jest agrobiologiczne zbadanie systematyka i opisanie wszystkich roślin uprawnych.

Centralne Genetyczne Laboratorium im. Miczurina stosuje w swej pracy metody tego wielkiego uczonego przysparzając krajowi wiele nowych odmian drzew i krzewów owocowych. 380 odmian — oto dwudziestoletni dorobek Laboratorium.

Instytut Genetyki i Hodowli stworzył nowe metody hodowlane, nowe odmiany roślin, rozwiązał szereg zagadnień wielkiej wagi dla rolnictwa, jak letnie sadzenie ziemniaków, przekształcenie natury roślin drogą wychowania, zagadnienia krzyżówek wegetatywnych itd.

Dzięki pracom Instytutu rolnictwo było w stanie już w 1940 roku obsiać 85% pól uprawnych nasieniem odmianowym (w 1928 r. zasiewy ziarnem odmianowym wynosiły tylko 3%).

Nowe odmiany pszenicy, jak np. Odeska 3, Odeska 12, Lutescens 1163, Odeska 13, itd. oraz nowe odmiany jęczmienia i bawełny dla nienawodnionych terenów, kok-saghyzu i innych roślin, oto wynik pracy tego Instytutu.

Wielkie są też osiągnięcia instytutów pracujących w dziedzinie produkcji zwierzęcej. Zwiększenie wydajności bydła rogatego i świń, stworzenie nowych ras bydła — kostromska i czerwona tambowska, owiec — kaukaska, syberyjska, ałtajska, askanijska, kazachska, cienkorunna azerbejdżańska, świń — północno-syberyjska, mirgorodzka, brejtowska, liwenska, koni — władimirska, tierska oraz nowe metody pracy hodowlanej, sztucznej inseminacji, opracowanie zagadnienia ra-

cyjnego żywienia, sposobów utrzymania i pielęgnacji zwierząt gospodarskich — oto prace wykonane w ciągu dwudziestolecia istnienia Akademii.

Wszechzwiązkowy Instytut Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa stworzył dziedziny nauki i praktyki rolniczej prawie w ogóle w Rosji carskiej nieznane. Wszystko, co obecnie widzimy na polach sowchozów i kołchozów — nowe traktory, elektrotraktory, kombajny, maszyny rolnicze, nowe typy dójek elektrycznych, urządzenia ferm mleczarskich itd. zostało teoretycznie opracowane i wykonane pod kierunkiem Akademii.

Teoretyczne i praktyczne osiągnięcia Akademii w dziedzinie agrotechniki i nawożenia stworzyły nieznane w świecie możliwości zwiększenia produkcji roślinnej. Opracowane zostały nowe metody nawożenia, teoria dokarmiania roślin, zagadnienia biologicznych i agrotechnicznych czynników wysokich i stałych plonów. Osiągnięcia te wcielane są obecnie w życie przez setki i tysiące stachanowców rolnictwa.

Ukoronowaniem osiągnięć Akademii w ciągu pierwszego dwudziestolecia jej istnienia jest stworzenie nowej nauki — agrobiologii oraz nowego systemu rolnictwa — systemu Wiliamsa.

Twórcze zasady agrobiologii radzieckiej stanowią podstawę działalności całej nauki radzieckiej. O zwycięstwie w nauce radzieckiej kierunku, który bezpośrednio związany jest z nazwiskami najwybitniejszych uczonych radzieckich w dziedzinie rolnictwa i biologii — Miczurina, Wiliamsa i Łysenki zadecydowała sierpniowa sesja Akademii. Sesja była punktem zwrotnym nie tylko w dziejach Akademii i radzieckiej nauki rolniczej, ale w dziejach biologii w ogóle. Na sesji przedstawiciele kierunku miczurinowskiego na olbrzymim materiale dowodowym wykazali wyższość materialistycznych zasad w nauce reprezentowanych przez agrobiologię. Dyskusja wykazała, że zarówno praktyczne i teoretyczne osiągnięcia w rolnictwie możliwe są tylko na bazie materialistycznej agrobiologii.

Działalność Akademii skierowana jest na rozwój agrobiologii, na wzmocnienie więzi łączącej naukę z praktyką, na stałe i ciągłe przewycięzanie przeszkód stojących na drodze do rozkwitu kołchozów i sowchozów.

Akademia jest dla nas przykładem, jakie powinny być zadania nauki rolniczej i jak wielkie mogą być jej osiągnięcia, jeśli nie oderwie się od życia, jeśli służyć będzie idei postępu i masom pracującym.